

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Đức Chúa Trời Quyền Năng — Một Bài Nghiên Cứu Kinh Thánh KJV với Các Số Strong

CHÚA JÊSUS LÀ AI TRƯỚC KHI ĐẾN BẾT-LÊ-HEM — TIẾNG NÓI Ở SỐ NHIỀU, THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA, BỐ CỬI TRÊN Y-SÁC

Giáo lý Kinh Thánh Nền tảng — Phúc âm của Chúa Giê-xu Christ

LỜI MỞ ĐẦU

Phần này đặt câu hỏi Chúa Giê-xu là ai, bắt đầu từ sự sáng tạo, nơi Đức Chúa Trời phán, "Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta." Nó theo dõi đáng được gọi là thiên sứ của Đức Giê-hô-va, đáng mà con người đã gặp mặt đối mặt và gọi là Đức Chúa Trời. Nó kết thúc với cử được đặt trên Y-sác, người con một mà Áp-ra-ham yêu thương. Mỗi câu trả lời đều đến từ chính Kinh Thánh, bằng chính lời của Kinh Thánh.

BA CÂU HỎI NGHIÊN CỨU NÀY GIẢI ĐÁP:

1. Nếu Đức Chúa Trời là một, thì "chúng ta" nói đến trong Sáng thế ký 1:26 là ai?
2. Ai là thiên sứ của Đức Giê-hô-va, mà người ta đã gặp mặt đối mặt và gọi là Đức Chúa Trời?
3. Cây gỗ chết trên I-sác, con một, đã hướng về điều gì?

MỎ NEO KHỞI ĐẦU

Ê-sai 9:6 (9 -5) Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an.

MỘT TRẺ THƠ ĐÃ SANH RA + MỘT CON TRAI ĐÃ BAN CHO CHÚNG TA --> NGƯỜI SẼ ĐƯỢC XƯNG LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI QUYỀN NĂNG.

Bảy trăm năm trước khi Chúa Jêsus giáng sinh, một nhà tiên tri đã viết rằng con trẻ này sẽ được gọi là Đức Chúa Trời Quyền năng. Con trẻ Jêsus nằm trong máng cỏ. Hãy đọc câu này thật chậm rãi. Các câu này nói lên toàn bộ sứ điệp của bài học này.

A. ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN "CHÚNG TA HÃY" — MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ NHIỀU HƠN MỘT Đấng PHÁN

A1. Sáng-thế Ký 1:26 Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. (27) Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

CHÚNG TA HÃY LÀM NÊN LOÀI NGƯỜI NHƯ HÌNH TA VÀ THEO TƯỢNG TA --> ĐỨC CHÚA TRỜI DỰNG NÊN LOÀI NGƯỜI NHƯ HÌNH NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc Sáng Thế Ký 1:26 và Sáng Thế Ký 1:27 cùng với nhau. Đừng làm nhẹ đi sự khác biệt giữa hai câu này. Sáng Thế Ký 1:26 nói "chúng ta" và "của chúng ta." Sáng Thế Ký 1:27 nói "theo hình ảnh riêng của Ngài" và "Đức Chúa Trời đã dựng nên," cả hai đều ở số ít. Kinh Thánh nêu ra cả hai câu này song song mà không hề xin lỗi. Kinh Thánh chỉ đơn giản nêu ra cả hai.)

A2. Sáng-thế Ký 3:22 Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Này, về sự phân biệt điều thiện và điều ác, loài người đã thành một bực như chúng ta; vậy bây giờ, ta hãy coi chừng, e loài người giơ tay khiến cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chẳng.

LOÀI NGƯỜI ĐÃ THÀNH MỘT BỰC NHƯ CHÚNG TA, BIẾT ĐIỀU THIỆN VÀ ĐIỀU ÁC.

A3. Sáng-thế Ký 11:7 Thôi! chúng ta, hãy xuống, làm lộn xộn tiếng nói của chúng nó, cho họ nghe không được tiếng nói của người này với người kia.

CHÚNG TA HÃY XUỐNG + LÀM LỘN XỘN TIẾNG NÓI CỦA CHÚNG NÓ.

A4. Ê-sai 6:8 Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

TA SẼ SAI AI ĐI + AI SẼ ĐI CHO CHÚNG TA?

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy nhìn kỹ vào Ê-sai 6:8. Ê-sai 6:8 có cả hai hình thức trong cùng một câu: "Ta sẽ sai ai đi" và "ai sẽ đi cho chúng ta." Cùng một người nói dùng hình thức số ít và hình thức số nhiều cùng với nhau. Đây không phải là một lỗi viết. Đây không phải là Đức Chúa Trời dùng một từ số nhiều để mô tả chính Ngài một mình. Cùng một khuôn mẫu này xảy ra nhiều lần, trong nhiều sách khác nhau của Kinh Thánh, trải qua nhiều thế kỷ.)

A5. Phục-truyền Luật-lệ Ký 6:4 Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. **[H259 echad ■]**

HỖI Y-SƠ-RA-ÊN! HÃY NGHE: GIÊ-HÔ-VA ĐỨC CHÚA TRỜI CHÚNG TA LÀ GIÊ-HÔ-VA CÓ MỘT KHÔNG HAI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Phục truyền Luật lệ Ký 6:4 chỉ phối toàn bộ nghiên cứu này. Chỉ có một Đức Chúa Trời. Không có hai Đức Chúa Trời. Không có ba Đức Chúa Trời. Không có nhiều Đức Chúa Trời. Bất kỳ câu nào trong nghiên cứu này mà gợi ý có một Đức Chúa Trời thứ hai đều bị hiểu sai. Phục truyền Luật lệ Ký 6:4 là phép thử cho điều đó. Hãy chú ý từ Hê-bơ-rơ mà câu này dùng cho "một." Từ đó là echad. Echad là từ giống nhau được dùng khi buổi tối và buổi sáng được gọi là MỘT ngày, dù một ngày có hai phần. Echad là từ giống nhau được dùng khi một người nam và vợ mình được gọi là MỘT thịt, dù người nam và người vợ là hai người. Kinh Thánh đã chọn một từ cho "một" cho phép có nhiều hơn một thân vị ở trong đó. Sáng Thế Ký 1:26 sau đó ghi lại Đức Chúa Trời phán "chúng ta hãy.")

A6. Ê-sai 45:5 Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lạng người,

TA LÀ ĐỨC GIÊ-HÔ-VA + KHÔNG CÓ Đấng NÀO KHÁC + NGOÀI TA KHÔNG CÓ ĐỨC CHÚA TRỜI NÀO KHÁC NỮA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Ê-sai 45:5 nói lên mặt kia của lẽ thật này. Nghiên cứu này sẽ không né tránh Ê-sai 45:5. Đức Chúa Trời phán rõ ràng rằng ngoài Ngài không có Đức Chúa Trời nào khác. Bất cứ điều gì nghiên cứu này tìm thấy trong những trang còn lại không bao giờ có thể thêm vào một Đức Chúa Trời thứ hai. Điều mà nghiên cứu này thực sự sẽ tìm thấy còn lạ lùng hơn và tốt đẹp hơn một Đức Chúa Trời thứ hai. Nghiên cứu này sẽ tìm thấy một Đức Chúa Trời duy nhất tự bày tỏ chính mình cho loài người.)

B. Đấng ĐƯỢC GỌI LÀ THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA — Đấng CŨNG ĐƯỢC GỌI LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

Từ Hê-bơ-rơ được dịch là "thiên sứ" là malak (H4397). Malak có nghĩa là người được sai đi. Malak gọi tên sứ mạng của người được sai đi, chứ không phải bản chất của người đó. Hãy chú ý những gì Kinh Thánh làm với người được sai đi cụ thể này trong các đoạn Kinh Thánh dưới đây.

B1. A-GA TRONG ĐỒNG VẮNG — NÀNG ĐẶT TÊN CHO NGÀI

Sáng-thế Ký 16:7 Nhưng thiên sứ của Đức Giê-hô-va thấy nàng ở trong đồng vắng gần bên suối nước, nơi mé đường đi và Su-rơ, [H4397 malak ■] (8) thì hỏi rằng: Hỡi A-ga, đòi của Sa-rai, người ở đâu đến, và sẽ đi đâu? Nàng thưa rằng: Tôi lánh xa mặt Sa-rai, chủ tôi. (9) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va dạy nàng rằng: Người hãy trở về chủ người, và chịu lụy dưới tay người. (10) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều, đông đảo đến nỗi người ta đếm không đặng nữa.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA LẠI PHÁN RẰNG: TA SẼ THÊM DÒNG DỐI NGƯỜI NHIỀU.

Sáng-thế Ký 16:13 Nàng gọi Đức Giê-hô-va mà đã phán cùng mình, danh là "Đức Chúa Trời hay đoái xem," vì nàng nói rằng: Chính tại đây, tôi há chẳng có thấy được Đấng đoái xem tôi sao?

NÀNG GỌI ĐỨC GIÊ-HÔ-VA MÀ ĐÃ PHÁN CÙNG MÌNH, DANH LÀ "ĐỨC CHÚA TRỜI HAY ĐOÁI XEM.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Có hai điều trong Sáng Thế Ký 16 khiến người đọc phải dừng lại. Thứ nhất, đáng được gọi là "thiên sứ của Đức Giê-hô-va" nói rằng "Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều." Thiên sứ của Đức Giê-hô-va không nói "Đức Giê-hô-va sẽ thêm dòng dõi người." Thiên sứ của Đức Giê-hô-va nói như chính Đấng đang thực hiện việc thêm nhiều đó. Thứ hai, chính bản văn Kinh Thánh, chứ không phải ý kiến của A-ga, gọi thiên sứ của Đức Giê-hô-va này là "Đức Giê-hô-va đã phán cùng nàng." A-ga gọi chính Đấng này là "Đức Chúa Trời." Người thuật chuyện trong sách Sáng Thế Ký đồng ý với A-ga.)

B2. BÀN TAY TRÊN Y-SÁC — NGÀI THỀ BỞI CHÍNH MÌNH

Sáng-thế Ký 22:11 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu xuống mà rằng: Hỡi Ap-ra-ham, Ap-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. (12) Thiên sứ phán rằng: Đừng tra tay vào mình con trẻ và chớ làm chi hại đến nó; vì bây giờ ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi cớ không tiếc với ta con người, tức con một người.

BỞI CỚ KHÔNG TIẾC VỚI TA CON NGƯỜI, TỨC CON MỘT NGƯỜI.

Sáng-thế Ký 22:15 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu Ap-ra-ham lần thứ nhì mà rằng: (16) Đức Giê-hô-va phán rằng: Vì người đã làm điều đó, không tiếc con người, tức con một người, thì ta lấy chính mình ta mà thề rằng: (17) sẽ ban phước cho người, thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, đông như cát bờ biển, và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành quân nghịch. (18) Bởi vì người đã vâng theo lời dặn ta, nên các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.

TA LẤY CHÍNH MÌNH MÀ THỀ, ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN --> CÁC DÂN THẾ GIẠN ĐỀU SẼ NHỜ DÒNG DỐI NGƯỜI MÀ ĐƯỢC PHƯỚC.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy xem xét hai câu trong Sáng thế ký 22:11-18. Câu thứ nhất là "Con đã chẳng tiếc với TA con của con." Áp-ra-ham đang dâng con trai mình cho Đức Chúa Trời. Người nói trong câu này nói rằng con trai đã không bị giữ lại khỏi người nói. Câu thứ hai là "Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta lấy chính mình Ta mà thề." Trong thời cổ đại, một người thề bằng Đấng lớn hơn người đó. Một sứ giả được tạo dựng chỉ truyền đạt một sứ điệp thì không thề bằng chính mình. Một sứ giả được tạo dựng không ký một lời thề bằng danh giao ước của Đức Chúa Trời. Hê-bơ-rơ 6:13 cho biết lý do. Hê-bơ-rơ 6:13 nói rằng Đức Chúa Trời đã thề bằng chính mình Ngài. Hê-bơ-rơ 6:13 nêu rõ lý do: "vì không thể chỉ Đấng nào lớn hơn mà thề.")

B3. GIA-CỐP VẬT LỘN VỚI MỘT NGƯỜI — VÀ ĐẶT TÊN NƠI ẤY LÀ "MẶT ĐỨC CHÚA TRỜI"

Sáng-thế Ký 32:24 Vả, một mình Gia-cốp ở lại; thì có một người vật lộn với mình được rạng đông. (25) Khi người đó thấy mình không thắng nổi, bèn đánh vào xương hông Gia-cốp; xương hông liền trật trong khi vật lộn. (26) Người đó bèn nói: Trời đã rạng đông rồi; thôi để cho ta đi; nhưng Gia-cốp đáp rằng: Tôi chẳng cho người đi đâu, nếu người không ban phước cho tôi.

CÓ MỘT NGƯỜI VẬT LỘN VỚI NGƯỜI --> TÔI SẼ KHÔNG BUÔNG NGƯỜI RA, TRỪ KHI NGƯỜI CHÚC PHƯỚC CHO TÔI.

Sáng-thể Ký 32:28 Người lại nói: Tên người sẽ chẳng làm Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã có vật lộn cùng Đức Chúa Trời và người ta; người đều được thắng. (29) Gia-cốp hỏi: Xin cho tôi biết tên người. Đáp rằng: Làm sao người hỏi tên ta? Rồi người này ban phước cho Gia-cốp tại đó. (30) Gia-cốp đặt tên chỗ đó là Phê-ni-ên, và nói rằng: Tôi đã thấy Đức Chúa Trời đối mặt cùng tôi và linh hồn tôi được giải cứu.

NHƯ MỘT HOÀNG TỬ, NGƯỜI CÓ QUYỀN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI --> TÔI ĐÃ THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI ĐỐI MẶT, VÀ MẠNG SỐNG TÔI ĐƯỢC GÌN GIỮ.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Bản văn Sáng thế ký 32 gọi người này là một người đàn ông. Người đàn ông vật lộn với Gia-cốp này nói rằng Gia-cốp có quyền năng VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI. Gia-cốp đặt tên cho mảnh đất đó là "mặt của Đức Chúa Trời." Gia-cốp nói rằng mạng sống mình đã được cứu. Gia-cốp hỏi người này tên là gì. Gia-cốp không nhận được tên nào, chỉ nhận lại một câu hỏi. Hãy nhớ câu hỏi chưa được trả lời này về cái tên. Cùng một câu hỏi đó lại xuất hiện, trong một sách khác của Kinh Thánh, hàng trăm năm sau.)

B4. BỤI GAI CHÁY — THIÊN SỨ LÀ ĐẮNG TA LÀ

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:2 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện ra cùng người trong ngọn lửa, giữa bụi gai kia. Người nhìn thấy cả bụi gai đang cháy, nhưng không hề tàn. (3) Mô-i-se bèn nói rằng: Ta hãy tẻ bước lại đặng xem sự lạ lớn này, vì có sao bụi gai chẳng tàn chút nào. (4) Đức Giê-hô-va thấy người tẻ bước lại xem, Đức Chúa Trời bèn ở giữa bụi gai gọi rằng: Hỡi Mô-i-se, hỡi Mô-i-se! Người thưa rằng: Có tôi đây! (5) Đức Chúa Trời phán rằng: Chớ lại gần chốn này, Hãy cởi giày người ra, vì chỗ người đang đứng là đất thánh. (6) Rồi Ngài lại nói: Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ người, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Mô-i-se liền che mặt, vì sợ nhìn đến Đức Chúa Trời.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA HIỆN RA TRONG NGỌN LỬA --> ĐỨC CHÚA TRỜI Ở TRONG BỤI GAI GỌI NGƯỜI.

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:14 Đức Chúa Trời phán rằng: Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu; rồi Ngài lại rằng: Hãy nói cho dân Y-sơ-ra-ên như vậy: Đấng Tự Hữu đã sai ta đến cùng các người.

TA LÀ ĐẮNG TỰ HỮU HẰNG HỮU --> ĐẮNG TỰ HỮU ĐÃ SAI TA ĐẾN CÙNG CÁC NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Xuất Ê-díp-tô Ký 3:2 nói thiên sứ của Đức Giê-hô-va. Xuất Ê-díp-tô Ký 3:4 nói Đức Giê-hô-va, và Đức Chúa Trời. Cùng một bụi gai, cùng một ngọn lửa, và cùng một tiếng nói xuất hiện trong cả hai câu, cách nhau bốn câu. Kinh Thánh không bao giờ xem đây là một sự mâu thuẫn. Cũng chính tiếng nói ấy sau đó ban cho cái tên mà Y-sơ-ra-ên sẽ mang mãi mãi: TA LÀ ĐẮNG TA LÀ.)

B5. MA-NÔ-A VÀ VỢ ÔNG — DANH KỲ DIỆU

Các Quan Xét 13:3 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người đờn bà ấy mà rằng: Kìa, người son sẽ không có con; nhưng người sẽ thọ thai và sanh một đứa con trai.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA HIỆN ĐẾN CÙNG NGƯỜI ĐỜN BÀ ẤY MÀ RẰNG --> NHƯNG NGƯỜI SẼ THỌ THAI VÀ SANH MỘT ĐỨA CON TRAI.

Các Quan Xét 13:17 Ma-nô -a lại thưa cùng thiên sứ của Đức Giê-hô-va rằng: Danh ông là chi, để chúng tôi tôn trọng ông khi lời ông phán được ứng nghiệm? **[H6383 piliy ■]** (18) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đáp rằng: Sao người hỏi danh ta như vậy? Danh ấy lấy làm diệu kỳ.

SAO NGƯỜI HỎI DANH TA NHƯ VẬY? DANH ẤY LẤY LÀM DIỆU KỲ?

Các Quan Xét 13:20 trong lúc ngọn lửa từ bàn thờ cất bay lên trên trời, thì thiên sứ của Đức Giê-hô-va cũng dâng lên theo trong ngọn lửa của bàn thờ. Thấy vậy, Ma-nô -a té sấp mặt xuống đất. (21) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va chẳng còn hiện đến cùng Ma-nô -a và vợ người nữa. Ma-nô -a nhận biết ấy là thiên sứ của Đức Giê-hô-va, (22) bèn nói cùng vợ rằng: Quả thật chúng ta sẽ chết, vì đã thấy Đức Chúa Trời!

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA LÊN TRONG NGỌN LỬA TRÊN BÀN THỜ --> CHẮC CHÚNG TA SẼ CHẾT, VÌ ĐÃ THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Có ba điều nổi bật trong Các Quan Xét đoạn 13. Ma-nô-a hỏi xin tên, giống hệt như Gia-cốp đã làm trong Sáng Thế Ký 32. Danh ấy lại một lần nữa không được tiết lộ cho Ma-nô-a, lần này kèm theo một lý do được nêu rõ. Từ Hê-bơ-rơ được dùng cho lý do đó là piliy (H6383). Bản KJV dịch piliy là "bí mật." Piliy có nghĩa là quá diệu kỳ để có thể biết được. Piliy xuất phát từ cùng gốc với pele (H6382), từ được dịch là "Đấng Lạ Lùng" trong Ê-sai 9:6, nơi con trẻ sinh ra cho chúng ta được đặt tên. Chính thiên sứ của Đức Giê-hô-va này sau đó đã thăng lên trong ngọn lửa của bàn thờ. Kết

luyện của chính Ma-nô-a không phải là "chúng ta đã thấy một thiên sứ." Kết luận của Ma-nô-a là "chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời.")

B6. VIÊN ĐỘI TRƯỞNG NGOÀI THÀNH GIÊ-RI-CÔ — ĐƯỢC THỜ LẠY, VÀ Cởi GIÀY

Giô-suê 5:13 Xảy khi Giô-suê ở gần Giê-ri-cô, ngược mắt lên mà nhìn, bèn thấy một người đứng cầm gươm trần đối diện cùng mình. Giô-suê đi lại người và nói rằng: Người là người của chúng ta hay là người của kẻ thù nghịch chúng ta? **[H8269 sar ■]** (14) Người đáp: không, bây giờ ta đến làm tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va. Giô-suê bèn sấp mặt xuống đất, lạy, và hỏi rằng: Chúa truyền cho tôi tớ Chúa điều gì? (15) Tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va nói cùng Giô-suê rằng: Hãy lột giày khỏi chơn người, vì nơi người đứng là thánh. Giô-suê bèn làm như vậy.

GIÔ-SUÊ BÈN SẤP MẶT XUỐNG ĐẤT, LẠY, VÀ THỜ LẠY --> HÃY Cởi GIÀY NGƯỜI RA KHỎI CHÂN, VÌ CHỖ NGƯỜI ĐỨNG LÀ THÁNH.

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — hai người được bảo phải cởi giày ra

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:5 Đức Chúa Trời phán rằng: Chớ lại gần chốn này, Hãy cởi giày người ra, vì chỗ người đang đứng là đất thánh.

HÃY Cởi GIÀY DƯỚI CHÂN NGƯỜI RA, VÌ CHỖ NGƯỜI ĐANG ĐỨNG LÀ ĐẤT THÁNH.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy chú ý cùng một mệnh lệnh, gần như cùng những lời lẽ, được ban cho hai người khác nhau, cách nhau hàng trăm năm. Tại bụi gai, mệnh lệnh đến từ tiếng nói mà bản văn Kinh Thánh gọi là Đức Giê-hô-va và Đức Chúa Trời. Bên ngoài thành Giê-ri-cô, mệnh lệnh đến từ một người đứng đó với một cây gươm trong tay. Người này bên ngoài thành Giê-ri-cô để cho Giô-suê sấp mặt xuống đất và thờ lạy người này. Người này bên ngoài thành Giê-ri-cô không ngăn cản Giô-suê thờ lạy. Hãy so sánh điều đó với điều mà một thiên sứ thọ tạo thật sự làm khi một người tìm cách thờ lạy thiên sứ đó. Thiên sứ nói, "Ta là bạn đồng hành tôi tớ với người" (Khải Huyền 19:10). Thiên sứ nói, "hãy thờ phượng Đức Chúa Trời" (Khải Huyền 22:9). Giăng đã hai lần tìm cách thờ lạy một thiên sứ. Một thiên sứ đã hai lần từ chối sự thờ lạy của Giăng. Không ai từ chối sự thờ lạy của Giô-suê bên ngoài thành Giê-ri-cô.)

B7. GIỜ ĐÂY, TÂN ƯỚC NÓI RÕ MỘT ĐIỀU RẤT MINH BẠCH

Giăng 1:18 Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

CHẲNG HỀ AI THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI --> CON MỘT CỦA NGÀI ĐÃ GIẢI BÀY NGÀI RA.

Giăng 5:37 Chính Cha, là Đấng đã sai ta, cũng làm chứng về ta. Các người chưa hề nghe tiếng Ngài, chưa hề thấy mặt Ngài,

CÁC NGƯỜI CHƯA HỀ NGHE TIẾNG NGÀI, CHƯA HỀ THẤY MẶT NGÀI.

1 Ti-mô-thê 6:16 một mình Ngài có sự sáng không thể đến gần được, chẳng người nào từng thấy Ngài và cũng không thấy được, danh vọng, quyền năng thuộc về Ngài đời đời! A-men.

NGƯỜI TRONG ÁNH SÁNG KHÔNG THỂ ĐẾN GẦN ĐƯỢC --> CHẲNG NGƯỜI NÀO TỪNG THẤY NGÀI VÀ CŨNG KHÔNG THẤY ĐƯỢC.

Bây giờ hãy đặt hai phần của Kinh Thánh cạnh nhau và đọc hai phần ấy cùng với nhau.

Cựu Ước nói đi nói lại nhiều lần rằng người ta đã THẤY con người này, nói chuyện với con người này, ăn trước mặt con người này, vật lộn với con người này, và vẫn còn sống.

Tân Ước nói rõ ràng, và đến ba lần, rằng chưa từng có ai thấy Đức Chúa Trời là Cha, và không ai có thể thấy Đức Chúa Trời là Cha.

Cả hai lời tuyên bố đều đúng. Vì vậy, người mà người ta thấy trong Cựu Ước và Đức Chúa Cha mà người ta không thể thấy không phải là cùng một người. Giăng nói rõ người được thấy là ai. Giăng nói

người được thấy là Con một, Con ở trong lòng Đức Chúa Cha. Giảng nói Con một đã dẫn Đức Chúa Trời là Cha ra nơi mà Đức Chúa Trời là Cha có thể được thấy.

[CÁC CÂU KINH THÁNH ĐƯỢC GHÉP LẠI VỚI NHAU — KHÔNG CÓ CÂU NÀO NÓI ĐIỀU NÀY MỘT MÌNH]

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy cẩn thận và trung thực ngay tại đây, vì đây chính xác là nơi một người có thể bắt đầu thêm vào Lời Chúa. Điều được TRỰC TIẾP nói rõ: chính bản văn Cựu Ước gọi người được sai đến này là Đức Giê-hô-va và Đức Chúa Trời, và những người gặp người được sai đến này cũng nói điều tương tự. Phần đó không phải là một kết luận. Phần đó là điều mà các câu văn nói ra. Điều ĐƯỢC RÚT RA BẰNG CÁCH GHÉP CÁC CÂU LẠI: rằng người có thể thấy được này cụ thể là Con. Không có một câu nào nói rằng "thiên sứ của Đức Giê-hô-va trong Sáng Thế Ký 16 là Chúa Giê-xu." Kết luận này được rút ra bằng cách đặt Giảng 1:18, Giảng 5:37, và 1 Ti-mô-thê 6:16 bên cạnh các câu chuyện trong Cựu Ước và hỏi ai đã được nhìn thấy. Đó là lý do vì sao thể chú giải có ở đó, và thể chú giải vẫn ở đó.)

B8. VÀ SỨ GIẢ-LÀ-ĐỨC GIA-VÊ LẠI XUẤT HIỆN VÀO CUỐI CÙNG CỰU ƯỚC

Ma-la-chi 3:1 Này, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong. Này, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. [H4397 malak ■]

TA SẼ SAI SỨ GIẢ TA + NGƯỜI SẼ DỌN ĐƯỜNG TRƯỚC MẶT TA --> CHÚA SẼ THÀNH LINH VÀO ĐỀN THỜ NGÀI, TỨC LÀ SỨ GIẢ CỦA GIAO ƯỚC.

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — sứ giả được hứa, và sứ giả được nhận diện

Mác 1:2 Như đã chép trong sách tiên tri Ê-sai rằng: Này, ta sai sứ ta đến trước mặt ngươi, Người sẽ dọn đường cho ngươi. (3) Có tiếng kêu trong đồng vắng rằng: Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các nẻo Ngài; (4) Giảng đã tới, trong đồng vắng vừa làm vừa giảng phép báp-tem ăn năn, cho được tha tội.

NÀY, TA SAI SỨ GIẢ TA ĐẾN TRƯỚC MẶT NGƯỜI --> HÃY DỌN ĐƯỜNG CHO CHÚA.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Ma-la-chi 3:1 nêu tên hai người được sai đến trong cùng một câu. Một người được sai đi trước để dọn đường. Người được sai đến kia được gọi là "Chúa" và "sứ giả của giao ước." Người được sai đến thứ hai này chính là người sẽ đến trong đền thờ của chính Chúa. Mác mở đầu sách Tin Lành Mác bằng cách trích dẫn chính câu đó từ Ma-la-chi 3:1. Mác gọi tên người dọn đường là Giảng, ở nơi đồng vắng. Điều này khiến người được sai đến thứ hai chưa được Mác nêu tên vào lúc đó. Cựu Ước kết thúc trong sự trông đợi một sứ giả chính là Chúa. Tân Ước mở đầu với chính sứ giả đó bước vào.)

C. CỬI CHẤT TRÊN CON MỘT — ÁP-RA-HAM VÀ Y-SÁC TRÊN NÚI

C1. Sáng-thế Ký 22:2 Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đưa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đưa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho.

[H3173 yachiyd ■]

HÃY BẮT CON NGƯỜI, LÀ Y-SÁC, CON MỘT CỦA NGƯỜI, MÀ NGƯỜI YÊU DẤU --> DÂNG NÓ TẠI ĐÓ LÀM CỦA LỄ THIÊU.

C2. Sáng-thế Ký 22:6 Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chất trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đồng đi. [H6086 ets ■]

ÁP-RA-HAM LẤY CỬI VỀ CỦA LỄ THIÊU, CHẤT TRÊN Y-SÁC, CON MÌNH --> VÀ CẢ HAI CHA CON ĐỒNG ĐI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Trong Sáng thế ký 22:6, người cha không vác củi. Y-sác vác củi lên núi. Áp-ra-ham sẽ đặt Y-sác lên trên đồng củi đó. Từ Hê-bơ-rơ chỉ củi đó là ets (H6086). Ets là từ thông thường chỉ một cây sống. Ets cũng là từ thông thường chỉ gỗ đã đốn. Ets là cùng một từ được dùng cho cây sự sống. Ets là cùng một từ được dùng cho cây ở giữa vườn.)

C3. Sáng-thế Ký 22:7 Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham, cha mình rằng: Hỡi Cha! Người đáp: Con ơi! cha đây. Y-sác nói: Củi đây, lửa đây, nhưng chiên con đây có đặt làm của lễ thiêu? (8) Áp-ra-ham rằng: Con ơi! chính Đức Chúa Trời sẽ sẵn sẵn lấy chiên con đặt dùng làm của lễ thiêu; rồi cả hai cha con cứ đồng đi.

CHIÊN CON DÙNG LÀM CỦA LỄ THIÊU Ở ĐÂU? --> ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ SẴN SẴN LẤY CHIÊN CON.

C4. Sáng-thế Ký 22:13 Áp-ra-ham nhướng mắt lên, xem thấy sau lưng một con chiên đực, sừng mắc trong bụi cây, bèn bắt con chiên đực đó dâng làm của lễ thiêu thay cho con mình.

MỘT CON CHIÊN ĐỰC BỊ MẮC SỪNG TRONG BỤI RẬM --> DÂNG NÓ LÀM CỦA LỄ THIÊU THẾ CHO CON TRAI MÌNH.

Sáng-thế Ký 22:14 Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê. Bởi cố ấy, ngày nay có tục ngữ rằng: Trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sấm sấn.

TRÊN NÚI CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA SẼ CÓ SẤM SẤN.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy xem lại câu hỏi của người con trong Sáng thế ký 22:7: chiên con ở đâu? Áp-ra-ham trả lời câu hỏi đó. Câu trả lời của Áp-ra-ham vượt xa hơn điều ông biết. Áp-ra-ham nói: "Đức Chúa Trời sẽ sấm sấn lấy chiên con dùng làm của lễ thiêu." Câu đó có thể mang hai ý nghĩa. Một ý nghĩa là Đức Chúa Trời sẽ kiếm một chiên con để dùng cho chính Ngài. Ý nghĩa khác là Đức Chúa Trời sẽ ban chính bản thân Ngài làm chiên con. Điều Đức Chúa Trời thực sự ban cho ngày đó là một con CHIÊN ĐỰC, không phải chiên con. Chiên đực là một con chiên trống đã trưởng thành. Con chiên đực này đã chết thay cho người con, bị vướng sừng vào bụi rậm. Câu hỏi của Y-sác được trả lời trên núi theo một nghĩa. Câu hỏi của Y-sác cũng còn để ngỏ theo một nghĩa khác. Vẫn còn thiếu một chiên con. Áp-ra-ham đặt tên cho nơi đó bằng một lời hứa ở thì tương lai: "trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ được sấm sấn.")

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — người con đã vác củi, và Người Con đã vác thập tự giá

Sáng-thế Ký 22:6 Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chất trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đồng đi.

ÁP-RA-HAM CHẤT CÚI TRÊN Y-SÁC, CON TRAI MÌNH --> CẢ HAI ĐỀU ĐI CHUNG VỚI NHAU.

Giăng 19:17 Đức Chúa Jê-sus vác thập tự giá mình, đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là cái Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha.

ĐỨC CHÚA JÊ-SUS VÁC THẬP TỰ GIÁ MÌNH, ĐI ĐẾN NGOÀI THÀNH, TẠI NƠI GỌI LÀ CÁI SỌ.

Giăng 19:18 Ấy đó là chỗ họ đóng đinh Ngài, lại có hai người khác với Ngài, mỗi bên một người, còn Đức Chúa Jê-sus ở chính giữa.

TẠI ĐÓ HỌ ĐÓNG ĐINH NGÀI TRÊN CÂY THẬP TỰ + ĐỨC CHÚA JÊ-SUS Ở GIỮA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Một người cha, một người con trai duy nhất mà người cha yêu thương, một ngọn đời, củi được chất lên chính lưng người con, và người con bước lên dưới sức nặng của củi đó. Cảnh tượng này đã xảy ra hai lần trong Kinh Thánh. Lần đầu tiên, trong Sáng Thế Ký 22, Đức Chúa Trời đã ngăn con dao lại. Đức Chúa Trời đã đặt một con chiên thay thế vào chỗ của người con. Lần thứ hai, tại thập tự giá, không ai ngăn cái chết lại. Lần này, Con là vật thể thân. Hãy chú ý thêm một điểm khác biệt nữa giữa hai cảnh tượng này. Y-sác đã hỏi, "chiên con ở đâu?" Không có câu trả lời nào cho câu hỏi của Y-sác ngày hôm đó. Câu trả lời đến sau này, tại sông Giô-đanh, từ Giăng. Giăng đã chỉ tay về một người đang bước đến gần ông.)

C5. Giăng 1:29 Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Jê-sus đến cùng mình, thì nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.

KÌA, CHIÊN CON CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, LÀ ĐẤNG CẤT TỘI LỖI THẾ GIAN ĐI.

C6. Sáng-thế Ký 22:2 Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đứa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-rí-a, nơi đó dâng đứa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho.

Giăng 3:16 Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. **[G3439 monogenes ■]**

CON MỘT NGƯỜI, LÀ ĐỨA CON NGƯỜI YÊU MẾN --> NGÀI ĐÃ BAN CON MỘT CỦA NGÀI.

C7. Hê-bơ-rơ 11:17 Bởi đức tin, Áp-ra-ham dâng Y-sác trong khi bị thử thách: người là kẻ đã nhận lãnh lời hứa, dâng con một mình, (18) là về con đó mà Đức Chúa Trời có phán rằng: Ấy bởi trong Y-sác mà người sẽ có một dòng dõi lấy tên người mà kêu. (19) Người tự nghĩ rằng Đức Chúa Trời cũng có quyền khiến kẻ chết sống lại; cũng giống như từ trong kẻ chết mà người lại được con mình.

NGƯỜI DÂNG CON MỘT CỦA MÌNH --> VÌ NGƯỜI TƯỞNG RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ QUYỀN KHIẾN KẸ CHẾT SỐNG LẠI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Tác giả sách Hê-bơ-rơ dùng cùng một từ Hy Lạp để chỉ Y-sác mà Giăng dùng để chỉ Chúa Giê-xu. Từ đó là "con một," monogenes (G3439). Tác giả sách Hê-bơ-rơ cho chúng ta biết Áp-ra-ham đã nghĩ gì trên đường lên núi. Áp-ra-ham nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể khiến đứa trẻ sống lại từ kẻ chết. Áp-ra-ham nói với các đầy tớ trẻ ở chân đồi rằng, "Ta cùng đứa trẻ sẽ đi đến chốn kia dâng thờ phượng, rồi sẽ trở lại với các người." Áp-ra-ham mong đợi sẽ đi xuống

núi cùng với Y-sác. Tác giả sách Hê-bơ-rơ nói rằng Áp-ra-ham đã nhận lại Y-sác "theo một hình bóng." Hình bóng ở đây có nghĩa là một bức tranh hay một biểu tượng. Ba ngày sau mệnh lệnh đó, một người con vốn coi như đã chết đã trở về sống lại.)

MỘT GHI CHÚ VỀ ĐỊA ĐIỂM — một ghi chú bổ trợ, không phải điều các câu Kinh Thánh khẳng định trực tiếp

2 Sử-ký 3:1 Sa-lô-môn khởi cất đền Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem, trên núi Mô-ri-a, là nơi Đức Giê-hô-va đã hiện ra cùng Đa-vít, cha người, tại trên chỗ mà Đa-vít đã dọn, tức là trong sân đập lúa của Ot-na, người Giê-bu-sít.

SA-LÔ-MÔN KHỞI CẤT ĐỀN ĐỨC GIÊ-HÔ-VA TẠI GIÊ-RU-SA-LEM, TRÊN NÚI MÔ-RI-A.

[CÁC CÂU KINH THÁNH ĐƯỢC GHÉP LẠI VỚI NHAU — KHÔNG CÓ CÂU NÀO NÓI ĐIỀU NÀY MỘT MÌNH]

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Sáng Thế Ký 22:2 gọi nơi Đức Chúa Trời sai Áp-ra-ham đến là xứ Mô-ri-a. 2 Sử Ký 3:1 gọi nơi Sa-lô-môn xây đền thờ là núi Mô-ri-a, tại Giê-ru-sa-lem. Vì vậy, ngọn núi nơi suýt dâng Y-sác làm của lễ và ngọn núi nơi mọi của lễ trong đền thờ về sau được dâng lên đều mang cùng một tên. Giê-ru-sa-lem cũng chính là thành nơi binh lính đóng dinh Chúa Giê-xu bên ngoài tường thành. Chỉ nên nói những gì các câu Kinh Thánh nói. Các câu Kinh Thánh không nói rằng Gô-gô-tha là cùng một tảng đá với Mô-ri-a. Các câu Kinh Thánh nói rằng đó là cùng một tên, cùng một dãy đồi, và cùng một thành. Chính lời của Áp-ra-ham là "trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sắm sẵn." Áp-ra-ham đã nói những lời ấy ở thì tương lai.)

ĐÓNG LẠI

Giăng 8:56 Cha các ngươi là Áp-ra-ham đã nước lòng nhìn thấy ngày của ta; người đã thấy rồi, và mừng rỡ. (57) Người Giu-đa nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-ham! (58) Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước khi chưa có Áp-ra-ham, đã có ta. (59) Bấy giờ chúng lấy đá đặt quãng vào Ngài; nhưng Đức Chúa Jê-sus đi lên trong chúng, ra khỏi đền thờ.

TRƯỚC KHI ÁP-RA-HAM CHƯA SANH RA, TA ĐÃ CÓ --> HỌ BỀN LỢM ĐÁ ĐẶT NÉM VÀO NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đặt hai cảnh này cạnh nhau và để sự khác biệt đó dạy dỗ. Tại bụi gai, tiếng nói ra từ lửa phán TA LÀ. Môi-se che mặt mình tại bụi gai. Trong đền thờ, một người đứng trước đoàn dân phán TA LÀ. Đoàn dân lượm đá lên. Đoàn dân không hề bối rối về điều Chúa Giê-xu đã nói. Đoàn dân hiểu rõ chính xác điều Chúa Giê-xu nói. Đoàn dân xét rằng lời của Chúa Giê-xu đáng bị ném đá. Cũng hãy để ý rằng Chúa Giê-xu không nói "trước khi Áp-ra-ham chưa sanh ra, TA ĐÃ LÀ." Chúa Giê-xu nói TA LÀ.)

BÀI KIỂM TRA THỰC HÀNH

1. Sáng thế ký 1:26 — Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta:

- a) theo hình dạng chúng ta
- b) này, thật rất tốt lành
- c) theo hình ảnh Đức Chúa Trời mà dựng nên người

2. Sáng thế ký 16:13 — Và nàng gọi tên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã phán cùng mình, rằng:

- a) Chúa là Đức Chúa Trời thấy con
- b) Tôi đã thấy Đức Chúa Trời đối diện
- c) Có tôi đây; xin hãy sai tôi

3. Xuất Ê-díp-tô Ký 3:14 — Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se rằng:

- a) Ta là Đức Chúa Trời của cha ngươi
- b) TA LÀ Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU
- c) ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác

4. **Giăng 8:58 — Đức Chúa Jêsu phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi:**
- a) Áp-ra-ham, cha của các ngươi, đã vui mừng vì được thấy ngày của ta
 - b) Trước khi có Áp-ra-ham, đã có ta
 - c) chẳng ai thấy Đức Chúa Trời bao giờ
5. **Các Quan Xét 13:22 — Ma-nô-a nói với vợ mình rằng: Chúng ta hẳn sẽ chết:**
- a) vì tôi là người có môi dơ dáy
 - b) vì chỗ người đang đứng là đất thánh
 - c) vì chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời
6. **Giô-suê 5:15 — Đấng làm tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng:**
- a) Hãy lột giày khỏi chân ngươi
 - b) Ngươi là bạn ta hay là địch ta?
 - c) hãy trở về nơi bà chủ ngươi
7. **Sáng thế ký 22:8 — Đức Chúa Trời sẽ sẵn sẵn chiên con dùng làm của lễ thiêu:**
- a) và chất nó trên Y-sác con mình
 - b) vậy hai người đi với nhau
 - c) hãy xem lửa và củi

ĐÁP ÁN: 1-a, 2-a, 3-b, 4-b, 5-c, 6-a, 7-b

CÁCH NGHIÊN CỨU NÀY PHÂN NHÁNH

--> **CÁCH MỘT CÁI BÓNG CHỈ VỀ ÁNH SÁNG: BÓ CÚI ĐƯỢC ĐẶT TRÊN LƯNG Y-SÁC (SÁNG THỂ KÝ 22:6) VÀ CÂY THẬP TỰ ĐƯỢC ĐẶT TRÊN LƯNG CON NGÀI (GIĂNG 19:17). CÁI BÓNG XUẤT HIỆN TRÊN NÚI. THÂN THỂ XUẤT HIỆN BÊN NGOÀI THÀNH.**

--> **ĐƯỜNG DẪN PHỤ: CHỮ "CHÚNG TA" VÀ "CỦA CHÚNG TA" TRONG SÁNG THỂ KÝ 1:26, KHI ĐƯỢC GHÉP CÙNG VỚI "MỘT ĐỨC GIÊ-HÔ-VA" TRONG PHỤC TRUYỀN LUẬT LỆ KÝ 6:4, MỞ RA CẢ MỘT SỰ NGHIÊN CỨU ĐẦY ĐỦ VỀ THẦN TÍNH (GODHEAD). THẦN TÍNH LÀ MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI, VỚI ĐỨC CHÚA CHA, ĐỨC CHÚA CON, VÀ ĐỨC THÁNH LINH ĐƯỢC NÊU DANH LÀ CÁC THÂN VỊ RIÊNG BIỆT SUỐT CẢ KINH THÁNH. BÀI HỌC NÀY CHỈ CHẠM ĐẾN RỪA CỦA SỰ NGHIÊN CỨU ĐẦY ĐỦ ĐÓ.**

--> **SỰ MẶC KHẢI CÓ THỂ CÓ: GIA-CỐP ĐÃ HỎI TÊN CỦA NGƯỜI VẬT LỘN VỚI MÌNH TRONG SÁNG THỂ KÝ 32 NHƯNG BỊ TỪ CHỐI (SÁNG THỂ KÝ 32:29). MA-NÔ-A ĐÃ HỎI THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA TÊN CỦA CHÍNH THIÊN SỨ ẤY VÀ ĐƯỢC BẢO RẰNG TÊN ĐÓ LÀ PILÍY (H6383), QUÁ ĐIỀU KỲ KHÔNG THỂ BIẾT ĐƯỢC (CÁC QUAN XÉT 13:18). Ê-SAI SAU ĐÓ NÓI RẰNG CON TRẺ SINH RA CHO CHÚNG TA SẼ ĐƯỢC GỌI LÀ ĐẮNG LẠ LỪNG, PELE (H6382), TỪ CÙNG MỘT GỐC TỪ ĐÓ (Ê-SAI 9:6). CÁI TÊN ĐÃ BỊ GIỮ KÍN TRONG CỰU ƯỚC NAY ĐƯỢC CÔNG BỐ TRÊN MỘT HÀI NHI. ĐẾN CUỐI KINH THÁNH, CƯỚI RA TỪ TRỜI, ĐỨC CHÚA JÊSU VẪN MANG MỘT DANH MÀ KHÔNG AI BIẾT NGOÀI CHÍNH NGÀI (KHẢI HUYỀN 19:12). DANH ẤY ĐÃ ĐƯỢC BAN CHO, VÀ DANH ẤY VẪN CÒN SÂU NHIỆM HƠN NHỮNG GÌ BÀI HỌC NÀY ĐÃ TRÌNH BÀY.**

TỪ KHÓA HY LẠP

“con một” — G3439 monogenes — con một; độc nhất vô nhị; điều duy nhất thuộc loại của nó
Monogenes được dùng cho Con. Monogenes được dùng cho Y-sác trong Hê-bơ-rơ 11:17.

“công bố” — G1834 exegomai — dẫn ra; đem ra; thuật lại đầy đủ; làm cho biết

Chẳng ai từng thấy Đức Chúa Trời. Con một của Ngài đã dẫn Đức Chúa Trời ra chỗ công khai, nơi Đức Chúa Trời có thể được nhìn thấy.

TỪ KHÓA HEBREW

“thiên sứ / sứ giả” — H4397 malak — người được sai đi; một sứ giả; một thiên sứ

Từ này chỉ về một nhiệm vụ được giao, không phải một bản chất. Từ này được dùng cho con người. Từ này được dùng cho các tiên tri. Từ này được dùng cho các thiên thể. Riêng từ này không bao giờ cho bạn biết người được sai đến LÀ GÌ. Riêng từ này chỉ cho bạn biết rằng một người đã được sai đi. Văn mạch xung quanh trong Kinh Thánh

phải cho bạn biết phần còn lại. Văn mạch xung quanh trong Kinh Thánh thực sự cho bạn biết phần còn lại trong những đoạn tường thuật này.

“Đức Chúa Trời” — H430 elohim — Đức Chúa Trời; các thần; Đức Chúa Trời chân thật

Elohim là một hình thức số nhiều. Elohim được dùng đi dùng lại nhiều lần để chỉ về Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, cùng với các động từ số ít. Chính từ ngữ này mang trong nó sự trọn vẹn mà bài học này đang tìm hiểu.

“một” — H259 echad — một; hiệp nhất; đầu tiên

Echad là từ được dùng trong câu "Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một." Echad cũng là từ được dùng để gọi buổi chiều và buổi mai là MỘT ngày. Echad cũng là từ được dùng khi người nam và vợ mình trở nên MỘT thịt.

“con trai duy nhất” — H3173 yachiyd — chỉ một; duy nhất; đơn độc; yêu quý

Sáng thế ký đoạn 22 gọi Y-sác là "con một người" ba lần riêng biệt. Yachiyd có nghĩa là con một, độc nhất.

“cây” — H6086 ets — cây; gỗ; gỗ mộc; tấm ván; cây gậy

Ets là một từ tiếng Hê-bơ-rơ bao hàm cả cây đang sống và gỗ đã đốn. Ets là từ chỉ củi mà Áp-ra-ham đặt trên Y-sác.

“bí mật / diệu kỳ” — H6383 piliy — diệu kỳ; quá diệu kỳ không thể hiểu thấu

Piliy là từ mà thiên sứ của Đức Giê-hô-va dùng để mô tả chính danh của mình khi nói với Ma-nô-a. Piliy có cùng gốc từ với danh pele trong Ê-sai 9:6.

“thủ lĩnh / hoàng tử” — H8269 sar — người đứng đầu; người lãnh đạo; đội trưởng; hoàng tử; người cai trị

Sar là danh xưng mà người cầm gươm tuốt trần tự xưng bên ngoài Giê-ri-cô.

“TA LÀ” — H1961 hayah — là; hiện hữu; trở nên

Hayah là từ gốc đứng sau "TA LÀ ĐÁNG TA LÀ" tại bụi gai cháy.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Cadman 1934 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).